

“Nejdřív se tu povalujete, jak pacholek po zrušení roboty, páč je to pindělí, ne? A pak se taklenc aktivujete?” Prohodila jsem hlavně směrem k Rumouškovi, kterej rotoval předsíní s medvědem v hubě.

A v pindělí se ohařiska dycinky válej, páč jsou víkendově zničení. Tentokrát taky. Za sebou civilizační procházku a následovala válečí pohodička. Tali se nasáčkovala dokonce na gauč v zadním pokoji, kde jsem dělala společnost Brtníkovi řezbařícímu Vojtovi sponu od pláště a prstíky. Během řezbaření jsme plánovali spolu tu novou světlou budoucnost, která už je za rohem. Aspoň v to pevně doufáme. A do toho chrápali hlasitě ti dva. Tali na gauči a Rumíček v bydlíku. Chrápali i v momentě, kdy jsem se já už pak přesunula do kuchně k přípravě večeře. Jindy se aktivně hrnou a překázej a hlučej - to teda hlavně Tali. A dneska do poslední chvíle nic. Pak doktorka Hlučivá dokonce ani právě nehlučela a jen ležela a čučela. Podávalo se krutí maso mleté, spařené vločky s tymiánem a mrkev s ředkvičkou.

Pravděpodobně dábelská kombinace nějaká, která právě aktivovala zrzavýho aktivistu. A to natolik, že popadnul losa a jak se kroužit nesmyslně bytem. Do všech narážel a na všechny útočil. Tali neměla náladu na nějaký útočení a dávala to znatelně najevo. Ovšem jak pro koho znatelně. Paradoxně jsem to viděla já, jako člověk, pro Rumouše to neznamenovalo vůbec nic. Vždycky k ní přisvištěl stylem “Tadáááá, rách ho losem po makovici a budem se rvát!” Pozorovala jsem je. Tali se nejdřív tvářila. V tichosti. Ale fakt se tvářila dostatečně srozumitelně. Natolik, že by to poznal a respektoval i slepej a momentálně zavostalej. Tak Rumoušek na tom byl asi ešče o krapítek hůř. Páč opět odkroužil, aby vzápětí přibaletil zpět, narazil do ležící Taliprtky, třísknul jí losem po hlavě a chystal se k útoku. A tvářil se zase on. Přesně jako ten momentálně zavostalej. Tali se zaksichtila a přidala i zvukovou kulisu. Oblemtal jí oko, drapsnul losa, odjel zpátky do předsíně a vzápětí se opět zjevil coby Baryšnikov a dotančil k ní. “Já už psí bože fakt nevim, jak to tomu blbečkovi říct!” tvářila se nešťastně a přidala stupeň dunivosti. Rumoušek měl bohužel v ten moment v hlavičce evidentně dutoprázdno, takže mu to možná v hlavě i zadunělo, ale ničehož to s ním neudělalo a chystal se pokračovat ve svý otravný produkci. To už jsem do toho vstoupila, páč mi bylo Tali líto. Chtěla mít klid, neměla náladu na krávoviny a už nevěděla, jak to víc v klidu dát najevo. “Rumouši, hele brzdi, brzdi, jo?” napověděla jsem mu a pak milýho Baryšnikova odvelela do předsíně právě s tím pozvdechem, co je v úvodu článku. Měla jsem v plánu doma uklidit, zatímco se ohařiska budou povalovat a místo toho tady najednou aktivita.

Tak co s váma, prdi?

Je pravda, že Tali se to až tak netýkalo, ta se do nějakých větších akcí až tak nehrnula a evidentně jí nevadilo, že jsem si vytáhla Rumouška dozadu do pokoje. Jindy nedočkavě stepuje za dveřma, kdy přijde na řadu, dneska to odmávla tlapkou a šla si pak zpátky lehnout. Tím pádem jsem měla volný pole působnosti pro rozjásanou zrzatou žížalu a dali jsme si do těla. Veeelický přetahování vo medvěda bylo, vééelický bombardování medvědem bylo a taky jsme přizvali do party pana Sobíka, aby mohl Rumoušek nosit hračky podle jména. No a nakonec, nakonec došlo na veeelický pupika drbání, kdy jsem Rumouška pozvala na gauč a prodrbala mu ten jeho holej pupek od shora až dolů, promačkala mu ty jeho namožený noženy a pořádně mu prodrbala tu jeho zrzatou a roztomilou kušnu.

Myslím, že tímto byly jeho potřeby dostatečně saturovány a já mohla jít se zpožděním mávat těma hadrama. A on pozorovat cvrkot dole na chodníku pod balkonem. Což je myslím spravedlivý rozdělení úkolů □